

ภาคผนวก

การวิจัยตลาด

1 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยทางการตลาด

- เพื่อให้เข้าใจถึงทัศนคติและความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายอย่างถูกต้อง ชัดเจน
- เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนม รวมถึงโรงเรียนเสริมทักษะด้านอื่นๆ
- เพื่อให้ทราบข้อมูลและประเมินแนวทางการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้สามารถวางแผนทางการเงินได้

2 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาถึงทัศนคติและความคิดเห็นของผู้บริโภคทั่วไปที่เป็นผู้บริโภครายย่อย ทั้งที่มีสถานะของการเป็น “ผู้ประกอบการ” ในปัจจุบันซึ่งหมายถึงผู้บริโภคที่เป็นชายหรือหญิงซึ่งมีบุตรหลานอยู่ในวัย 4-15 ปี เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน โอกาส และแนวทางการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดของโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก โดยกลุ่มผู้บริโภคทั้งหมดเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตปริมณฑล

2. ศึกษาถึงทัศนคติและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านโภชนาการ ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมปกติทั่วไป โดยกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเป็นผู้ที่อาศัยหรือประกอบการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3 กระบวนการวิจัย

3.1 วิธีการวิจัย

ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยการลงเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study)

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ด้วยการศึกษาวิจัยในส่วนของเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็กในต่างประเทศ รวมถึงการค้นคว้าจากรายงานการวิจัย หนังสือบทความ วารสาร ที่ได้มีการจัดทำขึ้นโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับแผนธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก ประกอบด้วยเครื่องมือหลักๆ 2 ส่วนคือ การศึกษาในเชิงปริมาณ และการศึกษาในเชิงคุณภาพ ดังนี้

การศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative study)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของการวิจัยในส่วนที่สองนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นการให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self Administration) โดยเนื้อหาของแบบสอบถามสามารถแบ่งออกเป็น 6 ส่วน จำนวน 32 ข้อ

การศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative study)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลส่วนนี้จะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการและเด็ก
- 2) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเด็กและผู้ประกอบการธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนม
- 3) กลุ่มผู้ประกอบการปัจจุบัน

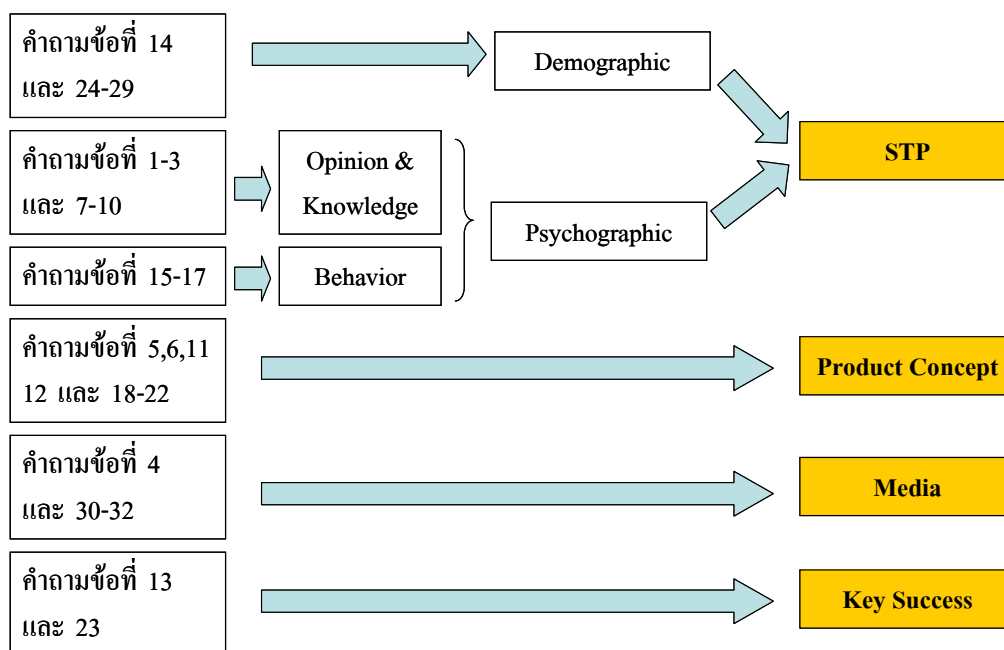
3.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ทางกลุ่มใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อ้างอิงความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) แบบการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามการตัดสินใจ (Judgmental Sampling) เพื่อความสะดวกในการดำเนินการวิจัย โดยจะทำการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลวิจัยทั้งสิ้น 200 ตัวอย่าง ทั้งนี้ได้ทำการแจกแบบสอบถามมากกว่าจำนวนที่ต้องการ 10% (แจก 220 ชุด) เพื่อคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาใช้ในการประมวลผล

3.5 ระยะเวลา

การสัมภาษณ์จะทำภายในเดือน ต.ค.- พ.ย. 50 และการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจะอยู่ในช่วงเดียวกัน โดยรวมช่วงที่มีการจัดงานสำหรับเด็กต่างๆ เช่น งาน Kids of the World ที่จะจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 29 ก.ย. - 7 ต.ค. 50

ทั้งนี้สามารถแสดงความสัมพันธ์ของคำถามในแบบสอบถาม (แสดงในภาคผนวก) และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 4.1 ดังนี้

ภาพภาคผนวกที่ 1.1 แสดงความสัมพันธ์ของคำถามในแบบสอบถามและผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

4 ผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่าง เพื่อใช้ประกอบในการศึกษาแผนธุรกิจสำหรับโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 6 ส่วนตามภาพที่ 4.1 ดังนี้

ส่วนที่ 1 : วิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากร (Demographic) ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 : วิเคราะห์ความรู้และความคิดเห็น (Opinion & Knowledge) ที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 3 : วิเคราะห์พฤติกรรม (Behavior) ของกลุ่มตัวอย่างในการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะ ซึ่งเมื่อรวมกับส่วนที่ 2 แล้วจะทำให้วิเคราะห์ถึงข้อมูลทางจิตวิทยาที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 4 : วิเคราะห์รูปแบบความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่คาดหวังต่อบริการ (Product Concept) ของธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 5 : วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการรับสื่อ (Media) ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 : วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จ (Key success factor) ของธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Demographic)

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองจำนวน 200 ตัวอย่าง สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		ความถี่	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
เพศ	ชาย	81	40.5	40.5
	หญิง	119	59.5	100.0
	Total	200	100.0	
อายุ	น้อยกว่า 26 ปี	6	3.0	3.0
	26-30 ปี	31	15.5	18.5
	31-35 ปี	35	17.5	36.0
	36-40 ปี	60	30.0	66.0
	มากกว่า 40 ปี	68	34.0	100.0
	Total	200	100.0	
สถานภาพ	โสด	19	9.5	9.5
	สมรส	171	85.5	95.0
	หย่าร้าง	10	5.0	100.0
	Total	200	100.0	
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	10.5	10.5
	ปริญญาตรี	125	62.5	73.0
	สูงกว่าปริญญาตรี	54	27.0	100.0
	Total	200	100.0	
อาชีพ	รับราชการ	32	16.0	16.0
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	15.5	31.5
	ธุรกิจส่วนตัว	33	16.5	48.0
	พนักงานบริษัทเอกชน	95	47.5	95.5
	อื่นๆ	9	4.5	100.0
	Total	200	100.0	

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		ความถี่	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
รายได้	ต่ำกว่า 20,000 บาท	21	10.5	10.5
ต่อเดือน	20,001-40,000 บาท	58	29.0	39.5
	40,001-60,000 บาท	41	20.5	60.0
	60,001-80,000 บาท	44	22.0	82.0
	80,001-100,000 บาท	13	6.5	88.5
	สูงกว่า 100,000 บาท	23	11.5	100.0
	Total	200	100.0	

ตารางภาคผนวกที่ 1.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

อย่างไรก็ตามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่างนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นและความสนใจที่หลากหลายต่อธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหาร ดังนั้นเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เหมาะสมแก่การนำไปพิจารณาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ในการวิเคราะห์ผลจึงได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่มีระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะกับโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กในระดับมากและมากที่สุดจำนวน 81 ตัวอย่าง ซึ่งจากนี้ไปจะเรียกกลุ่มนี้ว่า **“กลุ่มผู้สนใจ”** โดยจะนำผลการวิเคราะห์ของกลุ่มผู้สนใจเป็นหลักในการพิจารณาประกอบการดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็ก และจะนำผลวิจัยของกลุ่มผู้สนใจมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างกับผลวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในประเด็นที่น่าสนใจต่อไป

	ระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำขนมและอาหาร					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	Total
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	10	28	81	60	21	200
ร้อยละ	5.0	14.0	40.5	30.0	10.5	100.0
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	200					
รวมจำนวนกลุ่มผู้สนใจ	-			81		

ตารางภาคผนวกที่ 1.2 แสดงระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำอาหารของกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลกลุ่มผู้สนใจจำนวน 81 ตัวอย่าง สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้สนใจ		ความถี่	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
เพศ	ชาย	38	46.9	46.9
	หญิง	43	53.1	53.1
	Total	81	100.0	100.0
อายุ	น้อยกว่า 26 ปี	3	3.7	3.7
	26-30 ปี	15	18.5	22.2
	31-35 ปี	16	19.8	42.0
	36-40 ปี	25	30.9	72.9
	มากกว่า 40 ปี	22	27.2	100.0
	Total	81	100.0	
สถานภาพ	โสด	6	7.4	7.4
	สมรส	68	84.0	91.4
	หย่าร้าง	7	8.6	100.0
	Total	81	100.0	
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	6.2	6.2
	ปริญญาตรี	50	61.7	67.9
	สูงกว่าปริญญาตรี	26	32.1	100.0
	Total	81	100.0	
อาชีพ	รับราชการ	15	18.5	18.5
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	19.8	38.3
	ธุรกิจส่วนตัว	17	21.0	59.3
	พนักงานบริษัทเอกชน	29	35.8	95.1
	อื่นๆ	4	4.9	100.0
	Total	81	100.0	

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้สนใจ		ความถี่	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
รายได้ ต่อเดือน	ต่ำกว่า 20,000 บาท	8	9.9	9.9
	20,001-40,000 บาท	25	30.9	40.8
	40,001-60,000 บาท	18	22.2	63.0
	60,001-80,000 บาท	19	23.5	86.5
	80,001-100,000 บาท	4	4.9	91.4
	สูงกว่า 100,000 บาท	7	8.6	100.0
	Total	81	100.0	

ตารางภาคผนวกที่ 1.3 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้สนใจ

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเพศ

จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 200 ตัวอย่าง มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจำนวน 81 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 40.5 และเป็นเพศหญิง 119 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 59.5 ขณะที่เมื่อแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มผู้สนใจจำนวน 81 ตัวอย่าง มีกลุ่มผู้สนใจที่เป็นเพศชายจำนวน 38 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 46.9 และเป็นเพศหญิง 43 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 53.1

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอายุ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 68 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 36-40 ปี จำนวน 60 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 30 กลุ่มอายุ 31-35 ปี จำนวน 35 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.5 กลุ่มอายุ 26-30 ปี จำนวน 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 15.5 และกลุ่มอายุน้อยกว่า 26 ปี จำนวน 6 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มผู้สนใจที่มีสัดส่วนมากที่สุดได้แก่กลุ่มอายุ 36-40 ปี จำนวน 25 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาคือกลุ่มอายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 22 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27.2 กลุ่มอายุ 31-35 ปี จำนวน 16 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.8 กลุ่มอายุ 26-30 ปี จำนวน 15 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.5 และกลุ่มอายุน้อยกว่า 26 ปี จำนวน 3 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามสถานภาพ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 171 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 85.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพโสด จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.5 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 10 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ และกลุ่มผู้สนใจมีสถานภาพสมรส จำนวน 68 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 84 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพโสด จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.4 และสถานภาพหย่าร้างจำนวน 7 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 125 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 54 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27 และกลุ่มที่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 21 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มผู้สนใจมีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.1 และกลุ่มที่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 5 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอาชีพ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 95 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 33 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.5 กลุ่มอาชีพรับราชการ จำนวน 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16 กลุ่มอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 15.5 และกลุ่มประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน จำนวน 9 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ และกลุ่มผู้สนใจมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 16 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.8 กลุ่มอาชีพรับราชการ จำนวน 15 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.5 และกลุ่มประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน จำนวน 4 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามระดับรายได้

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท มีจำนวน 58 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29 รองลงมาเป็นกลุ่มรายได้ 60,001-80,000 บาท จำนวน 44 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 22 กลุ่มรายได้ 40,001-60,000 บาท จำนวน 41 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.5 กลุ่มรายได้สูงกว่า 100,000 บาท จำนวน 23 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.5 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 21 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.5 และกลุ่มรายได้ 80,001-100,000 บาท จำนวน 13 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ขณะที่เดียวกันกลุ่มผู้สนใจมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท มีจำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาเป็นกลุ่มรายได้ 60,001-80,000 บาท จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 23.5 กลุ่มรายได้ 40,001-60,000 บาท จำนวน 18 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 22.2 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.9 กลุ่มรายได้สูงกว่า 100,000 บาท จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.6 และกลุ่มรายได้ 80,001-100,000 บาท จำนวน 4 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ความรู้และความคิดเห็น (Opinion & Knowledge) ที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่าง สามารถพิจารณาระดับความสนใจใ้บุตรหลานเรียนทำอาหารเทียบกับระดับระดับการให้ความสำคัญในการเรียนเสริมทักษะสำหรับบุตรหลาน ได้ดังนี้

		ระดับความสนใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหาร					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับความสำคัญการเรียนเสริมทักษะ	น้อยที่สุด	0	1	3	3	2	9
	น้อย	1	2	2	0	0	5
	ปานกลาง	2	10	28	11	3	54
	มาก	6	13	37	33	11	100
	มากที่สุด	1	2	11	13	5	32
Total		10	28	81	60	21	200

ตารางภาคผนวกที่ 1.4 แสดงระดับความสนใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหารเทียบกับระดับการให้ความสำคัญการเรียนเสริมทักษะ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานในระดับที่สูงมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหารด้วยเช่นกัน และเมื่อศึกษาระดับการให้ความสำคัญของการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลาน โดยแบ่งตามระดับรายได้และระดับการศึกษาแล้ว ได้ผลดังนี้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ กลุ่มตัวอย่าง	ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง		
		จำนวน	ค่าเฉลี่ยการให้ความสำคัญกับ การเรียนเสริมทักษะ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	2.8333
	ปริญญาตรี	12	3.5833
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	4.0000
	Total	21	3.4286
20,001-40,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	3.2857
	ปริญญาตรี	38	3.8421
	สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.9231
	Total	58	3.7931
40,001-60,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	4.3333
	ปริญญาตรี	29	3.5517
	สูงกว่าปริญญาตรี	9	4.0000
	Total	41	3.7073

60,001-80,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	3.6000
	ปริญญาตรี	27	3.7037
	สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.6667
	Total	44	3.6818
80,001-100,000 บาท	ปริญญาตรี	9	3.5556
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	4.0000
	Total	13	3.6923
สูงกว่า 100,000 บาท	ปริญญาตรี	10	3.6000
	สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.9231
	Total	23	3.7826
Total	ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.3810
	ปริญญาตรี	125	3.6800
	สูงกว่าปริญญาตรี	54	3.8889
	Total	200	3.7050

ตารางภาคผนวกที่ 1.5 แสดงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรปานกลางค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.7050 (จากระดับค่าที่กำหนด 5 มากที่สุด และ 1 น้อยที่สุด) โดยกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-40,000 บาท เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.79) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.78) กลุ่มที่มีรายได้ 40,001-60,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.70) กลุ่มที่มีรายได้ 80,001-100,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.69) กลุ่มที่มีรายได้ 60,001-80,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.68) และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.48) ตามลำดับ นอกจากนั้นยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างยังมีระดับการศึกษาสูงยิ่งให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานมากขึ้น และเมื่อศึกษาในส่วนของการศึกษาความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อธุรกิจโรงเรียนเสริมทักษะสำหรับเด็กนั้นสรุปได้ดังนี้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ กลุ่มผู้สนใจ	ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยการให้ความสำคัญกับการ เรียนเสริมทักษะ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.5000
	ปริญญาตรี	5	3.4000
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	4.0000
	Total	8	3.2500
20,001-40,000 บาท	ปริญญาตรี	17	3.9412
	สูงกว่าปริญญาตรี	8	4.1250
	Total	25	4.0000
40,001-60,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.5000
	ปริญญาตรี	10	3.8000
	สูงกว่าปริญญาตรี	6	4.0000
	Total	18	3.9444
60,001-80,000 บาท	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	4.0000
	ปริญญาตรี	14	3.7143
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	4.0000
	Total	19	3.7895
80,001-100,000 บาท	ปริญญาตรี	3	4.0000
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	3.0000
	Total	4	3.7500
สูงกว่า 100,000 บาท	ปริญญาตรี	1	4.0000
	สูงกว่าปริญญาตรี	6	4.1667
	Total	7	4.1429
Total	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	3.6000
	ปริญญาตรี	50	3.8000
	สูงกว่าปริญญาตรี	26	4.0385
	Total	81	3.8642

ตารางภาคผนวกที่ 1.6 แสดงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของกลุ่มผู้สนใจ

พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มผู้สนใจให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรปานกลางค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8642 (จากระดับค่าที่กำหนด 5 มากที่สุด และ 1 น้อยที่สุด) โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.14) รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-40,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 4.00) กลุ่มที่มีรายได้ 40,001-60,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.94) กลุ่มที่มีรายได้ 60,001-80,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.79) กลุ่มที่มีรายได้ 80,001-100,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.75) และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.25) ตามลำดับ โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าเช่นกัน

ประเภทโรงเรียนสอนเสริมทักษะสำหรับเด็ก ที่กลุ่มผู้สนใจรู้จัก	จำนวนจาก กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนจาก กลุ่มผู้สนใจ
รู้จักโรงเรียนสอนดนตรี	140.00	47.00
รู้จักโรงเรียนสอนกีฬา	76.00	34.00
รู้จักโรงเรียนสอนศิลปะ	99.00	29.00
รู้จักโรงเรียนสอนภาษา	162.00	62.00
รู้จักโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์	110.00	31.00
รู้จักโรงเรียนสอนทักษะอื่นๆ	11.00	3.00

ตารางภาคผนวกที่ 1.7 แสดงประเภทโรงเรียนสอนเสริมทักษะที่กลุ่มผู้สนใจรู้จัก

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้สนใจรู้จักโรงเรียนสอนเสริมทักษะสำหรับเด็กประเภทโรงเรียนสอนภาษามากที่สุด รองลงมาเป็นโรงเรียนสอนดนตรี โรงเรียนสอนกีฬา โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสอนศิลปะ และโรงเรียนสอนทักษะอื่นๆ เช่น โรงเรียนสอน EQ ตามลำดับ ทั้งนี้ลำดับดังกล่าวไม่มีความแตกต่างระหว่างการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างและการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้สนใจ

ระดับความสำคัญ การเรียนเสริมทักษะ	รู้จักโรงเรียนสอนทำอาหารเด็กหรือไม่					
	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ไม่รู้จัก	รู้จัก	รวม	ไม่รู้จัก	รู้จัก	รวม
น้อยที่สุด	7	2	9	4	1	5
น้อย	5	0	5	0	0	0
ปานกลาง	49	5	54	13	1	14
มาก	90	10	100	36	8	44
มากที่สุด	24	8	32	13	5	18
Total	175	25	200	66	15	81

ตารางภาคผนวกที่ 1.8 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจที่รู้จักโรงเรียนสอนทำอาหารสำหรับเด็ก

ในส่วนของการศึกษาความรู้ที่กลุ่มผู้สนใจมีต่อธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารสำหรับเด็กนั้น พบว่ามีจำนวน 15 ตัวอย่างที่รู้จักโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็ก โดยจะเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนคอร์สสำหรับเด็กหรือเป็น Summer camp ที่เปิดเป็นพิเศษในช่วงปิดเทอม ทั้งนี้ไม่มีโรงเรียนที่เปิดสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กโดยเฉพาะแต่อย่างใด และเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่รู้จักโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กกับระดับการให้ความสำคัญในการเรียนเสริมทักษะแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับระดับการเรียนเสริมทักษะในระดับมาก ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด และระดับน้อย ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่รู้จักโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กนั้นจะเป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะค่อนข้างมาก

สำหรับความรู้และความคิดเห็นในด้านปัญหาโภชนาการเด็กนั้น กลุ่มตัวอย่างมีระดับความตระหนักถึงปัญหาทางด้านโภชนาการของบุตรหลานและประเภทของปัญหาโภชนาการ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับปัญหาโภชนาการของบุตรหลาน				Total
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
บุตรหลานมีปัญหาเลือกทาน	8	31	99	27	165
บุตรหลานมีปัญหาทานปริมาณไม่เหมาะสม	3	14	56	19	92
บุตรหลานมีปัญหาทานอาหารไม่มีประโยชน์	7	32	91	27	157
บุตรหลานมีปัญหาขาดสารอาหาร	1	12	40	14	67
อื่นๆ	0	0	3	3	6
Total	19	91	289	90	
กลุ่มผู้สนใจ	ระดับปัญหาโภชนาการของบุตรหลาน				Total
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
บุตรหลานมีปัญหาเลือกทาน	4	6	31	17	58
บุตรหลานมีปัญหาทานปริมาณไม่เหมาะสม	1	5	23	12	41
บุตรหลานมีปัญหาทานอาหารไม่มีประโยชน์	4	8	33	19	64
บุตรหลานมีปัญหาขาดสารอาหาร	0	3	14	9	26
อื่นๆ	0	0	1	2	3
Total	9	22	102	59	

ตารางภาคผนวกที่ 1.9 แสดงระดับปัญหาโภชนาการประเภทต่างๆ ที่บุตรหลานของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจประสบอยู่

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้สนใจส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรหลานมีปัญหาทางด้านโภชนาการในระดับที่มาก มากที่สุด ปานกลางและน้อย ตามลำดับ โดยกลุ่มผู้สนใจเห็นว่าบุตรหลานมีปัญหาทานอาหารไม่มีประโยชน์มากที่สุด รองลงมาเป็น ปัญหาทางด้านโภชนาการในเรื่องการเลือกทาน ทานอาหารในปริมาณที่ไม่เหมาะสม ขาดสารอาหาร และอื่นๆ เช่น การทานอาหารไม่เป็นเวลา อาหารที่ไม่สะอาด เป็นต้น ทั้งนี้พบว่ากลุ่มผู้สนใจมีความตระหนักถึงปัญหาโภชนาการของบุตรหลานมากกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ในส่วนของผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการเด็ก และผู้เชี่ยวชาญในด้านการทำอาหารที่กลุ่มผู้สนใจนึกถึงเป็นลำดับแรก (Top of Mind) นั้น สรุปได้ดังนี้

นักโภชนาการที่นึกถึง	กลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มผู้สนใจ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
รศ.ดร.สาขุณี วรกิจโกศาทร	105	52.5	33	40.7
อ.สาทิศ อินทรกำแหง	25	12.5	15	18.5
อุทุมพร ศิลาพันธ์	63	31.5	30	37.0
อื่นๆ	7	3.5	3	3.7
Total	200	100.0	81	100.0
ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารที่นึกถึง	กลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มผู้สนใจ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
อ.ยิ่งศักดิ์	54	27	23	28.5
หมึกแดง	66	33	27	33.3
ม.ร.ว.ถนัดศรี	70	35	28	34.57
ชาลี อมาตยกุล	6	3	2	2.47
สมักร สุนทรเวช	3	2	1	1.23
Total	200	100.0	81	100.0

ตารางภาคผนวกที่ 1.10 แสดงถึงนักโภชนาการและผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจนึกถึง

จากการศึกษาพบว่านักโภชนาการที่กลุ่มผู้สนใจนึกถึงเป็นลำดับแรก ได้แก่ รศ.ดร.สาขุณี วรกิจโกศาทร รองลงมาเป็นคุณอุทุมพร ศิลาพันธ์ อ.สาทิศ อินทรกำแหง และอื่นๆ เช่น คุณครูโภชนาการที่โรงเรียน เป็นต้น สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารที่กลุ่มผู้สนใจนึกถึงเป็นลำดับแรกนั้น ได้แก่ มร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัฒน์ รองลงมาเป็น หมึกแดง อ.ยิ่งศักดิ์ คุณชาลีอมาตยกุล และคุณสมักร สุนทรเวช ตามลำดับ

จากการศึกษาในส่วนนี้สรุปได้ว่ากลุ่มผู้สนใจส่วนมากตระหนักถึงปัญหาโภชนาการของเด็กไทยค่อนข้างมาก และให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานมากเช่นกัน โดยยังมีระดับการศึกษาสูงยิ่งให้

ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของเด็ก และกลุ่มตัวอย่างที่รู้จักโรงเรียน/สถาบันที่มีการเรียนการสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กนั้นมักจะเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานค่อนข้างมาก

ส่วนที่ 3 พฤติกรรม (Behavior) ของกลุ่มตัวอย่างในการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะในปัจจุบัน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและกลุ่มผู้สนใจ สามารถแบ่งประเภทกลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันให้บุตรหลานของตนเรียนเสริมทักษะ และประเภทของกิจกรรมการเรียนเสริมทักษะที่กลุ่มตัวอย่างให้บุตรหลานของตนเรียนในปัจจุบัน ตลอดจนเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะในปัจจุบัน ดังนี้

กิจกรรมเสริมทักษะ	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เรียน		31	8.56		8	5.09
ภาษา	1	114	31.49	1	47	29.94
ดนตรี	2	70	19.34	2	34	21.66
คอมพิวเตอร์	3	56	15.47	3	26	16.56
กีฬา	4	50	13.81	3	26	16.56
ศิลปะ	5	23	6.35	5	10	6.37
อื่นๆ	6	18	4.97	6	6	3.82
Total			100			100
เหตุผลที่ให้เรียน	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1	120	36.36	1	53	37.32
บุตรชอบ	2	75	22.73	2	31	21.83
เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ	3	55	16.67	3	27	19.01
เพื่อเสริมจุดอ่อนของเด็ก	4	46	13.94	5	13	9.16
เพื่อสร้างอาชีพในอนาคต	5	33	10.00	4	18	12.68
อื่นๆ	6	1	0.30	6	0	0
Total			100			100

ตารางภาคผนวกที่ 1.11 แสดงการเรียนเสริมทักษะในปัจจุบันและเหตุผลที่ให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้สนใจร้อยละ 94.91 ให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะ มีเพียงร้อยละ 5.09 เท่านั้นที่บุตรหลานไม่ได้เรียนเสริมทักษะ โดยกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างให้บุตรหลานของตนเรียนเสริมทักษะมากที่สุดนั้นได้แก่การเรียนภาษา ดนตรี คอมพิวเตอร์ กีฬา ศิลปะ และอื่นๆ เช่น นาฏศิลป์ ตามลำดับ ทั้งนี้เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างให้บุตร

หลานเรียนเสริมทักษะนั้นได้แก่ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รองลงมาได้แก่ บุตรชอบ เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ เพื่อสร้างอาชีพในอนาคต เพื่อเสริมจุดอ่อนของเด็ก และอื่นๆ เช่น เพื่อเข้าสังคม ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มผู้สนใจที่ปัจจุบันมีบุตรหลานเรียนเสริมทักษะนั้นมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการเรียนเสริมทักษะของบุตรต่อเดือน ดังนี้

ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ทักษะปัจจุบัน	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
มากกว่า 5000 บาทต่อเดือน	5	21	10.5	3	11	13.6
4000-5000 บาทต่อเดือน	3	31	15.5	2	20	24.7
3000-4000 บาทต่อเดือน	2	32	16.0	3	11	13.6
2000-3000 บาทต่อเดือน	1	68	34.0	1	26	32.1
น้อยกว่า 2000 บาทต่อเดือน	6	17	8.5	6	5	6.2
ไม่มีค่าใช้จ่าย (ไม่มีเรียน)	3	31	15.5	5	8	9.9
Total		200	100.0		81	100.0

ตารางภาคผนวกที่ 1.12 แสดงระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมทักษะในปัจจุบันของบุตรหลานกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจ

สำหรับค่าใช้จ่ายที่กลุ่มผู้สนใจใช้ในการเรียนเสริมทักษะของบุตรหลานในปัจจุบันนั้น อยู่ที่ 2,000-3,000 บาทต่อเดือนมากที่สุดคือร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ 4,000-5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 24.7 ค่าใช้จ่าย 3,000-4,000 บาท และมากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน เท่ากันที่ร้อยละ 13.6 และน้อยกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ตามลำดับ

		มีบุตรคนเดียว	มีบุตร 2 คน	มีบุตร 3 คน
ระดับความสำคัญการเรียน เสริมทักษะ	น้อยที่สุด	1	2	2
	น้อย	0	0	0
	ปานกลาง	5	9	1
	มาก	24	13	3
	มากที่สุด	10	8	3
Total		40	32	9

ตารางภาคผนวกที่ 1.13 แสดงระดับการให้ความสำคัญการเรียนเสริมทักษะกับจำนวนบุตรของกลุ่มผู้สนใจ

ส่วนที่ 4 รูปแบบความต้องการที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังต่อการบริการ (Product Concept) ของธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

ในด้านความต้องการต่างๆ ที่กลุ่มผู้สนใจคาดหวังว่าจะได้รับการให้บุตรหลานของตนมาเรียนเสริมทักษะกับโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กด้วยการเรียงลำดับโดยให้คะแนน 1-5 คะแนนตามระดับความต้องการ (5 มากที่สุด และ 1 น้อยที่สุด) นั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

สิ่งที่คาดหวังจากการให้บุตรหลานเรียน ทำอาหารและขนม	กลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มผู้สนใจ	
	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย
ความรู้ทางโภชนาการ	1	2.8250	1	3.1358
พฤติกรรมกรบริโภคที่ดีขึ้น	3	2.3350	2	2.5432
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2	2.3450	3	2.3457
ความสามารถในการปรุงอาหาร	4	1.4900	6	1.2469
พัฒนาสมองทักษะการคิดต่างๆ	5	1.4000	4	1.3457
มีสมาธิ	6	1.3850	5	1.3086
มารยาทบนโต๊ะอาหารและการจัดโต๊ะ	7	1.0450	7	1.1852
ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์	8	.9900	8	.9136
การทำงานเป็นทีม	9	.8400	9	.6914
นำไปสร้างอาชีพได้	10	.3650	10	.3827

ตารางภาคผนวกที่ 1.14 แสดงสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจต้องการให้บุตรหลานได้รับการเรียนทำอาหารและขนม

จากการศึกษาพบว่าสิ่งที่กลุ่มผู้สนใจคาดหวังจากการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะทำขนมและอาหารนั้น อันดับแรก ได้แก่ เพื่อให้มีความรู้ทางโภชนาการ (ค่าเฉลี่ย 3.14) รองลงมาได้แก่ มีพฤติกรรมกรบริโภคที่ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.54) ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 2.35) พัฒนาสมองและทักษะการคิดต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 1.35) มีสมาธิ (ค่าเฉลี่ย 1.31) มีความสามารถในการปรุงอาหาร (ค่าเฉลี่ย 1.25) รู้จักมารยาทบนโต๊ะอาหารและการจัดโต๊ะ (ค่าเฉลี่ย 1.19) ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 0.91) รู้จักการทำงานเป็นทีม (ค่าเฉลี่ย 0.69) และนำไปสร้างอาชีพได้ (ค่าเฉลี่ย 0.38) ตามลำดับ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและกลุ่มผู้สนใจมีความคาดหวังจากการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะทำขนมและอาหารไม่แตกต่างกันนัก โดยลำดับสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจคาดหวังจากโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็กไม่แตกต่างกันมากนัก และยังพบอีกว่าการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เป็นสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรหลานได้รับการเรียนทำอาหารและขนมขณะที่การนำไปสร้างเป็นอาชีพในอนาคตเป็นสิ่งที่ต้องการและคาดหวังน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในส่วนที่ผ่านมาในเรื่องเหตุผลที่ให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะในปัจจุบันที่เรื่องของใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เป็นเหตุผลหลัก

ในขณะเดียวกันสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจต้องการและคาดหวังจากการให้บุตรหลานเรียนทำอาหาร และขนมอร่อยที่สุด ได้แก่ การนำไปสร้างเป็นอาชีพในอนาคต

สำหรับความคิดเห็นในเรื่องของช่วงอายุเด็ก เวลาเรียนที่เหมาะสมในการเรียนการสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็ก ตลอดจนประเภทเมนูที่ควรทำการเรียนการสอน กลุ่มผู้สนใจมีความเห็นดังนี้

อายุที่เหมาะสมในการเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
อายุ 7-12 ปี	1	103	51.50	1	37	45.70
อายุ 13-15 ปี	2	78	39.00	2	30	37.00
อายุมากกว่า 15 ปี	3	38	19.00	3	24	29.60
อายุ 4-6 ปี	4	29	14.50	4	13	16.00
เวลาที่เหมาะสม	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
วันเสาร์เช้า	1	85	42.50	1	33	40.70
วันเสาร์บ่าย	2	76	38.00	2	30	37.00
วันอาทิตย์เช้า	3	58	29.00	3	22	27.20
วันอาทิตย์บ่าย	4	34	17.00	4	12	14.80
จันทร์ถึงศุกร์ 16.00-17.00	5	13	6.50	5	9	11.10
จันทร์ถึงศุกร์ 17.00-18.00	6	9	4.50	6	4	4.90
อื่นๆ	7	4	2.00	7	4	4.90
จันทร์ถึงศุกร์หลัง 18.00	8	4	2.00	8	3	3.70

ตารางภาคผนวกที่ 1.15 แสดงระดับอายุของเด็กและช่วงเวลาเรียนเสริมทักษะที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจเห็นว่าเหมาะสม

กลุ่มผู้สนใจส่วนใหญ่เห็นว่าอายุที่เหมาะสมสำหรับเด็กในการเรียนทำขนมและอาหารคืออายุระหว่าง 7-12 ปีมากที่สุด ร้อยละ 45.7 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุระหว่าง 13-15 ปี ร้อยละ 37.0 ช่วงอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.6 และช่วงอายุระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ โดยช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเหมาะสมแก่การเรียนการสอนทำขนมและอาหารเด็กมากที่สุด ได้แก่ ช่วงเช้าวันเสาร์ ร้อยละ 40.7 รองลงมาได้แก่ ช่วงบ่ายวันเสาร์ ร้อยละ 37 ช่วงเช้าวันอาทิตย์ ร้อยละ 27.2 ช่วงบ่ายวันอาทิตย์ ร้อยละ 14.8 ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์เวลา 16.00-17.00 น. ร้อยละ 11.1 ช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์เวลา 17.00-18.00 น. ร้อยละ 4.9 เท่ากับช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์หลังเวลา 18.00 น. ร้อยละ 4.9 เช่นกัน

เมนูที่ควรสอน	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
ควรสอนเมนูเพื่อสุขภาพ	1	100.00	50.00	1	43	53.10
ควรสอนเมนูอาหารไทย	3	95.00	47.50	1	43	53.10
ควรสอนเมนูแปลกใหม่	2	96.00	48.00	3	37	45.70
ควรสอนเมนูเบเกอรี่	4	65.00	32.50	4	23	28.40
ควรสอนเมนูอาหารต่างชาติ	5	32.00	16.00	5	19	23.50
ควรสอนเมนูอื่นๆ	6	8.00	4.00	6	3	3.70

ตารางภาคผนวกที่ 1.16 แสดงประเภทเมนูที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจให้ความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำอาหารและขนม

ในส่วนของประเภทเมนูที่ควรสอนนั้น กลุ่มผู้สนใจมีความเห็นว่าควรสอนเมนูเพื่อสุขภาพมากที่สุด เท่ากับเมนูอาหารไทย ร้อยละ 53.1 เมนูแปลกใหม่ ร้อยละ 45.7 เมนูเบเกอรี่ ร้อยละ 28.4 เมนูอาหารต่างชาติ ร้อยละ 23.5 และเมนูอื่นๆ เช่น เมนูราคาระยะหัด เมนูที่มีคุณค่าทางอาหาร ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

สำหรับรูปแบบชั้นเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในการเรียนทำขนมและอาหาร ตลอดจนรูปแบบส่งเสริมการขายที่น่าสนใจที่สุดสำหรับกลุ่มผู้สนใจนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง		รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด			Total
ค่าเรียนที่เหมาะสม		สอนเฉพาะเด็ก	สอนทั้งผู้ปกครองและเด็ก	สอนเฉพาะผู้ปกครอง	
น้อยกว่า 2000 บาท ต่อเดือน	จำนวน	24	45	0	69
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	34.8%	65.2%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	32.4%	36.0%	.0%	34.5%
	% of Total	12.0%	22.5%	.0%	34.5%
2000-3000 บาท ต่อเดือน	จำนวน	41	64	0	105
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	39.0%	61.0%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	55.4%	51.2%	.0%	52.5%
	% of Total	20.5%	32.0%	.0%	52.5%
3000-4000 บาท ต่อเดือน	จำนวน	7	10	0	17
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	41.2%	58.8%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	9.5%	8.0%	.0%	8.5%
	% of Total	3.5%	5.0%	.0%	8.5%

4000-5000 บาท	จำนวน	2	5	1	8
ต่อเดือน	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	25.0%	62.5%	12.5%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	2.7%	4.0%	100.0%	4.0%
	% of Total	1.0%	2.5%	.5%	4.0%
มากกว่า 5000 บาท	จำนวน	0	1	0	1
ต่อเดือน	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	.0%	100.0%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	.0%	.8%	.0%	.5%
	% of Total	.0%	.5%	.0%	.5%
Total	จำนวน	74	125	1	200
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	37.0%	62.5%	.5%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
	% of Total	37.0%	62.5%	.5%	100.0%

ตารางภาคผนวกที่ 1.17 แสดงรูปแบบชั้นเรียนที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ

กลุ่มผู้สนใจ		รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด			Total
ค่าเรียนที่เหมาะสม		สอนเฉพาะเด็ก	สอนทั้งผู้ปกครองและเด็ก	สอนเฉพาะผู้ปกครอง	
น้อยกว่า 2000 บาท	จำนวน	7	11	0	18
ต่อเดือน	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	38.9%	61.1%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	21.9%	22.9%	.0%	22.2%
	% of Total	8.6%	13.6%	.0%	22.2%
2000-3000 บาท	จำนวน	20	30	0	50
ต่อเดือน	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	40.0%	60.0%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	62.5%	62.5%	.0%	61.7%
	% of Total	24.7%	37.0%	.0%	61.7%
3000-4000 บาท	จำนวน	4	3	0	7
ต่อเดือน	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	57.1%	42.9%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	12.5%	6.2%	.0%	8.6%
	% of Total	4.9%	3.7%	.0%	8.6%

4000-5000 บาทต่อเดือน	จำนวน	1	3	1	5
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	20.0%	60.0%	20.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	3.1%	6.2%	100.0%	6.2%
	% of Total	1.2%	3.7%	1.2%	6.2%
มากกว่า 5000 บาทต่อเดือน	จำนวน	0	1	0	1
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	.0%	100.0%	.0%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	.0%	2.1%	.0%	1.2%
	% of Total	.0%	1.2%	.0%	1.2%
Total	จำนวน	32	48	1	81
	% ค่าเรียนที่เหมาะสม	39.5%	59.3%	1.2%	100.0%
	% รูปแบบชั้นเรียนที่สนใจที่สุด	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
	% of Total	39.5%	59.3%	1.2%	100.0%

ตารางภาคผนวกที่ 1.18 แสดงรูปแบบชั้นเรียนที่กลุ่มผู้สนใจให้ความสนใจ

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่สอนทั้งผู้ปกครองและเด็กเป็นรูปแบบที่กลุ่มผู้สนใจต้องการมากที่สุด คือ ร้อยละ 59.3 รองลงมาคือสอนเฉพาะเด็ก ร้อยละ 39.5 และสอนเฉพาะผู้ปกครอง ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมในการเรียนการสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าระดับราคา 2,000-3,000 บาทต่อเดือน เป็นราคาที่เหมาะสมที่สุด คือร้อยละ 61.7 รองลงมาคือราคาน้อยกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 22.2 ราคา 3,000-4,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 8.6 ราคา 4,000-5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 6.2 และมากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าในทุกๆ ระดับราคาที่เหมาะสมรูปแบบการสอนทั้งผู้ปกครองและเด็กยังคงเป็นรูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุด

สำหรับรูปแบบการส่งเสริมการขายที่กลุ่มผู้สนใจเห็นว่ามีความน่าสนใจที่สุดสำหรับโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กนั้น แสดงผลได้ดังนี้

รูปแบบการส่งเสริมการขาย ที่สนใจมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
ราคาพิเศษสำหรับลูกค้าต่อเนื่อง	1	113	56.5	1	45	55.6
ราคาพิเศษเมื่อสมัครหลายคน	2	54	27.0	2	23	28.4
มีของแถม	3	24	12.0	3	10	12.3
ร่วมลุ้นรางวัลต่างๆ	4	5	2.5	4	1	1.2
อื่นๆ	5	4	2.0	5	2	2.5
Total		200	100.0		81	100.0

ตารางภาคผนวกที่ 1.19 แสดงรูปแบบรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการขายที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจให้ความสนใจ

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการส่งเสริมการขายที่กลุ่มผู้สนใจให้ความสนใจมากที่สุด คือ การได้รับส่วนลดในการสมัครลูกค้าต่อเนื่อง ร้อยละ 55.6 รองลงมาได้แก่ ราคาพิเศษเมื่อสมัครเรียนพร้อมกันหลายคน ร้อยละ 28.4 การมีของแถม (Premium) ร้อยละ 12.3 การได้สิทธิ์ร่วมลุ้นรางวัล ร้อยละ 1.2 และอื่นๆ เช่น การทดลองเรียน ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

โดยทั้งหมดนี้ กลุ่มผู้สนใจได้ระบุผู้มีอำนาจ(อิทธิพล) ต่อการตัดสินใจให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะ ดังนี้

	กลุ่มตัวอย่าง				กลุ่มผู้สนใจ			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ตนเอง	51	85	136	43.45	22	26	48	40.68
คู่สมรส	46	52	98	31.31	21	17	38	32.20
ตัวบุตรเอง	31	45	76	24.28	14	16	30	25.42
อื่นๆ	1	2	3	0.96	1	1	2	1.70

ตารางภาคผนวกที่ 1.20 แสดงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจในการให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะ

กลุ่มผู้สนใจระบุว่าตนเองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะ ร้อยละ 40.68 รองลงมาได้แก่ คู่สมรส ร้อยละ 32.20 และตัวเด็กเอง ร้อยละ 25.42 ส่วนอื่นๆ เช่น ญาติ เพื่อน ร้อยละ 1.70 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพบว่าเพศหญิงมีอำนาจในการตัดสินใจให้บุตรหลานเรียนเสริมทักษะมากกว่าเพศชาย และให้ความสำคัญกับการตัดสินใจของบุตรในการเลือกเรียนเสริมทักษะมากกว่าเพศชายเช่นกัน

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการรับสื่อ (Media) ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการรับสื่อต่างๆ ของกลุ่มผู้สนใจพบว่ากลุ่มผู้สนใจที่รู้จักโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็กจำนวน 15 ตัวอย่างนั้น รู้จักโรงเรียน/สถาบัน/กิจกรรมดังกล่าวจากสื่อโทรทัศน์และพบเห็นด้วยตนเองมากที่สุด ร้อยละ 26.67 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ พบเห็นจากหนังสือพิมพ์/นิตยสาร และรู้จักคนรู้จัก ร้อยละ 20 และอื่นๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 6.66 ตามลำดับ

รู้จักโรงเรียนสอนเด็กทำขนม และอาหารจากสื่อประเภท	รู้จักโรงเรียนสอนทำอาหารเด็ก		จำนวน สะสม
	จำนวน	ร้อยละ	
วิทยุ	0	0	0
โทรทัศน์	4	26.67	4
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	3	20.00	7
คนรู้จัก	3	20.00	10
พบเห็นด้วยตนเอง	4	26.67	14
อื่นๆ	1	6.66	15

ตารางภาคผนวกที่ 1.21 แสดงประเภทสื่อที่เป็นช่องทางให้กลุ่มผู้สนใจรู้จักโรงเรียนสอนทำอาหารและขนม

เมื่อสำรวจถึงพฤติกรรมในการรับสื่อของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ได้ผลดังนี้

สื่อที่นิยมรับ	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	1	151	75.50	1	59	72.8
หนังสือพิมพ์	2	72	36.00	2	29	35.8
อินเทอร์เน็ต	3	56	28.00	3	26	32.1
นิตยสาร	4	55	27.50	4	20	24.7
วิทยุ	5	43	21.50	5	15	18.5
บุคคลรอบข้าง	6	26	13.00	6	9	11.1
อื่นๆ	7	4	2.00	7	0	0.00

ตารางภาคผนวกที่ 1.22 แสดงประเภทสื่อที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจนิยมรับ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้สนใจร้อยละ 72.8 รับสื่อประเภทโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 35.8 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 32.1 นิตยสาร ร้อยละ 24.7 วิทยู ร้อยละ 18.5 บุคคลรอบข้าง ร้อยละ 11.1 และอื่นๆ ไม่มีเลย

ประเภทสื่อ ที่รับ		ระดับความสนใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหาร					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วิทยู	จำนวน	3	4	21	11	4	43
	ร้อยละ	7.0%	9.3%	48.8%	25.6%	9.3%	11%
โทรทัศน์	จำนวน	7	20	65	44	15	151
	ร้อยละ	4.6%	13.2%	43.0%	29.1%	9.9%	37%
หนังสือพิมพ์	จำนวน	4	5	34	23	6	72
	ร้อยละ	5.6%	6.9%	47.2%	31.9%	8.3%	18%
นิตยสาร	จำนวน	2	10	23	17	3	55
	ร้อยละ	3.6%	18.2%	41.8%	30.9%	5.5%	14%
อินเทอร์เน็ต	จำนวน	3	8	19	22	4	56
	ร้อยละ	5.4%	14.3%	33.9%	39.3%	7.1%	14%
บุคคลรอบข้าง	จำนวน	2	5	10	8	1	26
	ร้อยละ	7.7%	19.2%	38.5%	30.8%	3.8%	6%
อื่นๆ	จำนวน	0	1	3	0	0	4
	ร้อยละ	.0%	25.0%	75.0%	.0%	.0%	1%

ตารางภาคผนวกที่ 1.23 แสดงประเภทสื่อที่กลุ่มผู้สนใจรับเทียบกับระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำอาหารและขนม

เมื่อศึกษาถึงประเภทสื่อที่กลุ่มผู้สนใจนิยมรับเทียบกับระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำขนม และอาหารแล้วนั้น พบว่าสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อประเภทเดียวที่กลุ่มผู้ให้ความสนใจในระดับมากเป็นผู้รับมากที่สุด คือร้อยละ 39.3 ของผู้รับสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตทั้งหมด ขณะที่สื่อประเภทอื่นๆ จะถูกรับโดยกลุ่มผู้ให้ความสนใจในระดับปานกลางมากที่สุด

ประเภทรายการที่ชื่นชอบ	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
ข่าว	1	152	76.0	1	67	82.7
เกร็ดความรู้	2	94	47.0	2	40	49.4
สารคดี	3	93	46.5	3	36	44.4
ละคร/ภาพยนตร์	4	79	39.5	4	31	38.3
กีฬา/ท่องเที่ยว	5	74	37.0	4	31	38.3
วาไรตี้	6	60	30.0	6	21	25.9
อื่นๆ	7	3	1.5	7	1	1.2
ประเภทยอดนิยมที่ชื่นชอบ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ	ความถี่	ร้อยละ
บันเทิง	1	99	49.5	4	33	40.7
สุขภาพ	2	96	48.0	1	39	48.1
ครอบครัว	3	76	38.0	2	37	45.7
เทคโนโลยี	4	69	34.5	3	36	44.4
ตกแต่ง	5	62	31.0	5	28	34.6
แฟชั่น	6	40	20.0	6	14	17.3
อื่นๆ	7	11	5.5	7	4	4.9

ตารางภาคผนวกที่ 1.24 แสดงประเภทรายการโทรทัศน์และนิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจนิยม

สำหรับประเภทรายการและประเภทยอดนิยมที่กลุ่มผู้สนใจนิยมมากที่สุดนั้น จากการศึกษพบว่าประเภทรายการที่กลุ่มผู้สนใจนิยมชมมากที่สุด ได้แก่ รายการข่าว เกร็ดความรู้ สารคดี ละคร/ภาพยนตร์ กีฬาและท่องเที่ยว วาไรตี้ และอื่นๆ เช่น รายการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ตามลำดับ

ขณะที่ประเภทยอดนิยมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือประเภทสุขภาพ ครอบครัว เทคโนโลยี ตกแต่ง บันเทิง แฟชั่น และอื่นๆ เช่น หนังสือรถ ตามลำดับ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าสื่อประเภทที่ให้ความรู้ด้านสุขภาพและครอบครัวเป็นสื่อประเภทที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด

ส่วนที่ 6 ปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จ (Key success factor) ของธุรกิจโรงเรียนสอนทำอาหารและขนมสำหรับเด็ก

จากการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ จำนวน 13 ปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อระดับความสนใจของผู้ปกครองในการให้บุตรหลานเรียนทำขนมและอาหารนั้น ในการศึกษาได้กำหนดระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ออกเป็น 5 ระดับ

โดยกำหนดให้ 5 คือ สนใจมากที่สุด และ 1 สนใจน้อยที่สุด เพื่อศึกษาหาระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวที่คาดว่าจะเป็น Key Success Factor ของธุรกิจโรงเรียนสอนทำขนมและอาหารสำหรับเด็ก

การทดลองประมวลผลหาค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่างๆ ที่กลุ่มผู้สนใจให้ความสำคัญในการพิจารณาให้บุตรหลานเรียนทำขนมและอาหาร สรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง			กลุ่มผู้สนใจ		
	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน
ระดับความสนใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหาร		3.2700	.99602		4.2593	.44096
ความปลอดภัยของหลักสูตร	1	4.4000	.63404	1	4.4444	.59161
ความน่าเชื่อถือของหลักสูตร	2	4.1850	.65030	2	4.2716	.54800
ความหลากหลายของหลักสูตร	3	4.0450	.74549	3	4.1975	.67860
ความสนุกสนานของหลักสูตร	4	4.0250	.73284	4	4.1358	.64717
ใกล้บ้าน	5	3.9850	.85347	5	3.9877	.87312
เวลาการเรียนการสอน	7	3.8850	.72415	9	3.8642	.72030
อัตราค่าเรียน	8	3.8400	.85912	6	3.9630	.84327
ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน	9	3.7600	.74510	7	3.9506	.66898
ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน	6	3.9000	2.26399	8	3.9259	.68516
กิจกรรมส่งเสริมการขายน่าสนใจ	10	3.5300	.85013	10	3.7778	.80623
อยู่ในห้างสรรพสินค้า	11	3.2250	.94809	11	3.4691	.96289
ใกล้ที่ทำงาน	12	3.1500	.97584	12	3.3580	1.00385

ตารางภาคผนวกที่ 1.25 แสดงระดับความสนใจในการให้บุตรหลานเรียนทำอาหารและระดับความสำคัญของปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้สนใจใช้ในการพิจารณาคัดลันใจให้บุตรหลานเรียนทำอาหารและขนม

จากการศึกษาพบว่าความปลอดภัยของหลักสูตรเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างสนใจมากที่สุดในการใช้พิจารณาให้บุตรหลานเรียนทำขนมและอาหาร (ค่าเฉลี่ย 4.44) รองลงมาได้แก่ ความน่าเชื่อถือของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.27) ความหลากหลายของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.19) ความสนุกสนานของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.14) ที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.99) อัตราค่าเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.96) ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 3.95) ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.92) เวลาการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 3.86) กิจกรรมส่งเสริมการขายน่าสนใจ (ค่าเฉลี่ย 3.78) ที่ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้า (ค่าเฉลี่ย 3.47) และที่ตั้งอยู่ใกล้ที่ทำงาน (ค่าเฉลี่ย 3.36) ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่ากลุ่มผู้สนใจให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของโรงเรียนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด